

Trygghetsrapport 2026

Text: Lars Jonsson & Anna Nordqvist
Sättning och produktion: Pushing Buttons Kommunikation AB
Omslagsfoto: Anna Shvets, Pexels.

Förord

Att kunna leva öppet, fritt och tryggt överallt i landet borde vara en självklarhet för alla. Det är något vi borde förvänta oss av varandra som samhälle. Men för många hbtqi-personer är verkligheten en annan. Denna undersökning, där över 1 200 hbtqi-personer från hela landet har delat sina erfarenheter, visar att tryggheten fortfarande är lägre bland hbtqi-personer än bland befolkningen i stort, och att hbtqi-personer känner mycket lägre framtidstro än andra svenskar. Det är en oro som inte kan ignoreras. Varje hatbrott och varje tillfälle då någon känner sig otrygg lämnar spår - både i vardagen och i möjligheten att forma sitt liv, göra egna val och delta fullt ut i samhället. Otryggheten gör Sverige till ett sämre land.

Samtidigt finns hopp. När människor möts av kunskap, respekt och synlig inkludering ökar tryggheten. Kompetenta samhällsaktörer, socialt stöd och miljöer som signalerar acceptans spelar roll och gör skillnad i människors liv.

Den här rapporten visar på både utsatthet och på möjligheter. Den är ett underlag för politiker, myndigheter och civilsamhället att agera och bygga ett friare samhälle där alla hbtqi-personer kan känna sig trygga och leva utan rädsla för hot, hat och utanförskap. Att själva kunna forma sina liv i trygghet och utan rädsla, oavsett var i landet man bor eller vilka ens övriga omständigheter i livet är, behöver gälla alla - också hbtqi-personer.

Felix König

Generalsekreterare RFSL

Innehåll

Inledning	6
Sammanfattning.....	7
1. Trygghet i sitt område och tryggheten i Sverige	8
2. Bemötande från rättsväsendet och utsatthet för brott	10
3. Trygghet om polis och väktare är närvarande	12
4. Att kunna vara sig själv utanför hemmet med kläder, smink eller andra stilmarkörer som sticker ut	13
5. Oro inför att bli utsatt för nätmobbning.....	14
6. Trygghet kopplat till inkluderande bemötande.....	15
RFSL:s förslag.....	17
Undersökningen i siffror.....	18

Inledning

Denna rapport är RFSL:s andra trygghetsrapport och har tagits fram i samarbete med Verisure i Sverige. Samarbetet inleddes 2024 och har som syfte att bidra med kunskap om upplevd trygghet bland hbtqi-personer. Inom ramen för samarbetet har Verisure givit Demoskop i uppdrag att genomföra en befolkningsrepresentativ undersökning, medan RFSL parallellt har spridit samma enkätfrågor genom sina egna kanaler. RFSL:s enkät besvarades, under cirka en månads tid, av 1 243 hbtqi-personer, medan Demoskop ställde motsvarande frågor till ett representativt urval om 3 160 personer.

Foto: Ketut Subiyanto, Pexels.

Av de som besvarade RFSL:s enkät var 27,7 % transpersoner (eller hade erfarenhet av att vara det). I RFSL:s enkät identifierade sig vidare 43,8 % som män, 37,3 % som kvinnor och 12,4 % som icke-binära. 54,6 % identifierade sig som homosexuella, 25,4 % som bisexuella/pansexuella och 13,2 % som queera. Endast 1,7 % var intersexpersoner/hade en intersexvariation. 58,7 % var bosatta i något av landets tre största regioner: Stockholm, Västra Götaland eller Skåne. 5,7 % identifierade sig inte som från Sverige och 6,1 % uppgav att de tillhörde någon av de fem nationella minoriteterna (samer, judar, romer, sverigefinnar eller torne-

dalingar). Åldersfördelningen i svaren på RFSL:s enkät var som sådan att 25,7 % var 18–29 år gamla, 45,5 % var 30–49 år gamla, 19,2 % var 50–64 år gamla och 9,2 % var över 65 år gamla. Sammantaget ger dessa bakgrundsvariabler gällande vilka hbtqi-personer som besvarat RFSL:s enkät en bild av att på ett ungefär vara representativt för den mångfald av personer som hbtqi-paraplyet rymmer.

De två parallella undersökningarna bekräftar en bild av att hbtqi-personer har en lägre upplevelse av trygghet på en rad olika områden i livet jämfört med befolkningen i stort.

Sammanfattning

Tryggheten bland hbtqi-personer (homosexuella, bisexuella, transpersoner, queera och intersexpersoner) är fortsatt lägre än bland befolkningen i stort. Framtidstron skiljer sig också tydligt åt. Medan 38 % av befolkningen i stort tror att Sverige kommer bli mindre tryggt under det kommande året, är den siffran 66 % bland de 1 243 hbtqi-personer som besvarade RFSL:s enkät.

Samtidigt visar undersökningen att kompetenshöjande insatser kan påverka trygghetskänslan. Bland hbtqi-personer uppgår 71 % att de i mycket eller ganska hög grad känner sig tryggare i möten med rättsväsendets representanter om de vet att personen de möter har deltagit i utbildning kring bemötande och förståelse för människor oavsett sexuell läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion. Hela 79,5 % av hbtqi-personer svarar att de i mycket eller ganska hög grad känner sig tryggare att vistas i offentliga lokaler om de ser att det finns regnbågssymboler, eller skyltning om genomförda certifieringar, i lokalen som visar att de som arbetar där är utbildade för att bättre bemöta och förstå människor oavsett sexuell läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion.

Tillsammans visar dessa siffror på ett fortsatt behov av riktade insatser inom både rättsväsendet och andra sektorer på arbetsmarknaden. Detta i syfte att stärka både kompetens och förtroende, vilket kan bidra till ökad trygghet för hbtqi-personer i vardagen.

Bland de som haft kontakt med rättsväsendet svarar såväl 64 % av befolkningen i stort som hbtqi-personer att de blivit bemötta på ett bra sätt. Ungefär lika många, 11 % bland befolkningen i stort respektive 12 % bland hbtqi-personer, har blivit utsatta för något brott som de polisanmält under de senaste två åren. Skillnaden är dock stor när det gäller om det brott man blivit utsatt för och polisanmält var ett hatbrott. För 8 % bland befolkningen i stort var brottet som polisanmälts ett hatbrott, medan andelen hatbrott av de brott som polisanmälts inom gruppen hbtqi-personer uppgick till hela 33 %. Denna siffra visar att utsattheten för hatbrott är betydande inom gruppen hbtqi-personer.

58%

av hbtqi-personer känner sig tryggare med polis och väktare på allmän plats, medan motsvarande siffra i befolkningen i stort är 79 %. Detta visar att det finns skillnader i hur närvaro av polis och väktare påverkar trygghetskänslan.

1. Trygghet i sitt område och tryggheten i Sverige

De fyra frågor som ställdes var:

- Hur trygg känner du dig i ditt område?
- Upplever du att ditt område har blivit mer otryggt under det senaste året?
- Upplever du att Sverige har blivit mer otryggt under det senaste året?
- Tror du att Sverige kommer bli mer eller mindre tryggt under det kommande året?

Både befolkningen i stort och hbtqi-personer känner sig relativt trygga i det område där de bor. På skalan från 1-7 som ingick i den första frågan har 90 % av befolkningen i stort svarat att man känner sig trygga upp till helt och hållet trygga (svarsalternativen 5, 6 och 7) i sitt område. Bland hbtqi-personer har 81 % svarat att man känner sig trygga upp till helt och hållet trygga (svarsalternativen 5, 6 och 7) i sitt område.

Bland befolkningen i stort har 21 % svarat att man upplever att ens område har blivit mer otryggt under det senaste året. Bland hbtqi-personer har 25,3 % svarat att man upplever att ens område har blivit mer otryggt under det senaste året.

Bland befolkningen i stort har 72 % svarat att man upplever att Sverige har blivit mer otryggt under det senaste året. Bland hbtqi-personer

har 75,5 % svarat att man upplever att Sverige har blivit mer otryggt under det senaste året.

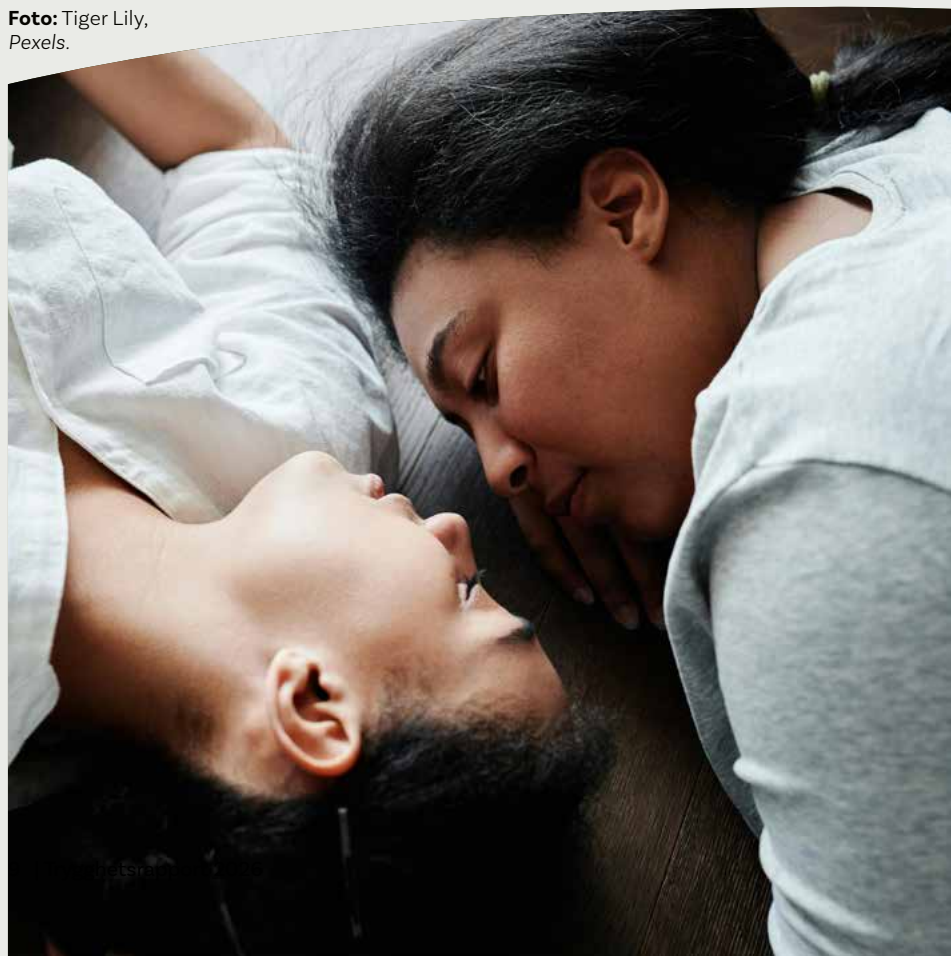
Bland befolkningen i stort har 38 % svarat att man tror att Sverige kommer bli mindre tryggt under det kommande året. Bland hbtqi-personer har hela 66,3 % svarat att man tror att Sverige kommer bli mindre tryggt under det kommande året.

Hur befolkningen i stort har svarat och hur hbtqi-personer har svarat skiljer sig inte märkbart åt på de tre första frågorna. Inom båda grupperna menar exempelvis en stor majoritet att Sverige har blivit mer otryggt under det senaste året. På den fjärde frågan om man tror att Sverige kommer bli mer eller mindre tryggt under det kommande året skiljer sig dock bedömningarna märkbart åt. Det är nästan 30 procentenheter fler bland hbtqi-personer som tror att Sverige kommer bli mindre tryggt

under det kommande året än vad som är fallet bland hbtqi-personer i stort. Vad denna stora skillnad kan bero på är svårt att säga utan att först ha ytterligare underlag. Något man skulle kunna tänka sig är att de angrepp på främst transpersoner, och även dragartister, som blivit vanligare i samhällsdebatten under de senaste åren här får genomslag bland hbtqi-personer i en upplevelse av att Sverige kommer bli mindre tryggt i framtiden. Om man bryter ner

siffrorna för hbtqi-personer på området vilken sexuell läggning/sexualitet man uppgivit sträcker sig svaren från 64,8 % i både gruppen homosexuella och i gruppen bisexuella/pansexuella till 72,6 % i gruppen queera som tror att Sverige kommer bli mindre tryggt under det kommande året. I gruppen transpersoner är det också en högre siffra, på 73,1 %, som tror att Sverige kommer bli mindre tryggt under det kommande året.

Foto: Tiger Lily,
Pexels.

2. Bemötande från rättsväsendet och utsatthet för brott

De tre frågor som ställdes var:

- Om du någon gång har varit i kontakt med rättsväsendet (polisen, åklagare och domstolar), tycker du att du blev bemött på ett bra sätt?
- Har du blivit utsatt för ett brott som du polisanmält under de senaste två åren?
- Om du svarade ja på föregående fråga, var brottet du utsattes för ett så kallat hatbrott?

Bland befolkningen i stort är det 37 % som har svarat att de vid kontakt med rättsväsendet blivit bemötta på ett bra sätt, medan 13 % har svarat att de inte har blivit det. 42 % hade aldrig varit i kontakt med rättsväsendet. Bland hbtqi-personer är det 32,7 % som har svarat att de blivit bemötta på ett bra sätt av rättsväsendet vid kontakt, medan 12,5 % har svarat att de inte har blivit det. 46,8 % bland hbtqi-personer hade aldrig varit i kontakt med rättsväsendet. Något fler inom befolkningen i stort (9 %) har svarat ingen uppfattning/vet ej än bland hbtqi-personer (6 %). Tar man bara med de hbtqi-personer som svarat att de varit i kontakt med rättsväsendet är det 27,7 % som svarat att de inte blivit bemötta på ett bra sätt, medan 72,3 % svarat att de har det. Bland befolkningen i stort har 26 % svarat att de inte blivit

bemötta på ett bra sätt, medan 74 % svarat att de har det. I RFSL:s motsvarande undersökning 2024 var det hela 45 % av de som hade varit i kontakt med rättsväsendet som svarade att de inte blivit bemötta på ett bra sätt, men samtidigt var det också fler i den undersökningen som svarade att de inte hade varit i kontakt med rättsväsendet (63 % 2024 jämfört med 46,8 % 2026). Vilket gör att svarsunderlaget på frågan omfattar fler personer som har varit i kontakt med rättsväsendet 2026. Att det finns små skillnader i svaren på denna fråga mellan befolkningen i stort och hbtqi-personer är glädjande. Den mindre skillnad som ändå finns är att hbtqi-personer i något mindre utsträckning har svarat att de blivit bra bemötta än vad befolkningen i stort har svarat. Bland hur hbtqi-personer har svarat sticker gruppen som identifierar sig som

queera ut. I den gruppen har (medtaget alla svarsalternativ) 23,5 % svarat att de inte blivit bemötta på ett bra sätt.

När det gäller om det brott man har utsatts för var ett hatbrott, alltså ett brott som begåtts med avsikt att kränka offret på grund av dennes hudfärg, etnicitet, religion, sexuella läggning eller könsidentitet, finns det däremot en tydlig skillnad mellan hur befolkningen i stort och hbtqi-personer har svarat. Av de som har blivit utsatta för ett brott under de senaste två åren som de polisanmält bland befolkningen i stort var det 8 % som har blivit utsatta för ett hatbrott. Bland hbtqi-personer som har blivit utsatta för ett brott under de senaste två åren som de polisanmält var det hela 32,7 % som har blivit utsatta för ett hatbrott. Den stora skillnaden i detta avseende är inte förvånande eftersom i stort sett alla (undantaget vissa intersexpersoner) i svarsgruppen hbtqi-personer har en sexuell läggning eller könsidentitet/könsuttryck som inte är den sexuella läggning eller den könsidentitet/de könsuttryck som en befolkningsmajoritet har. Inte desto mindre understryker den stora skillnaden gällande utsatthet för hatbrott att hbtqi-personer är en grupp som löper en förhöjd risk för att någon gång under livet bli utsatt för hatbrott. Inom den grupp på 32,7 % av hbtqi-personer som hade utsatts för ett hatbrott (av de som hade utsatts för ett brott under de senaste två åren) var 48 % transpersoner, vilket indikerar att

det finns en extra utsatthet inom hbtqi-gruppen för hatbrott bland just transpersoner. Även om siffrorna visar att transpersoner är extra utsatta så är det dock inte samma sak som att de inom gruppen som inte är transpersoner inte också lever under förhöjd risk för utsatthet.

12,3%

av hbtqi-personer uppger att de har blivit utsatta för ett brott som de polisanmält under de senaste två åren. Motsvarande andel i befolkningen i stort är 11 %. Sammantaget visar detta att den totala brottsut-sattheten i princip är likvärdig mellan de två grupperna.

3. Trygghet om polis och väktare är närvarande

Den fråga som ställdes var:

- Känner du dig tryggare på en allmän plats om polis och väktare är närvarande?

Det finns en tydlig skillnad mellan befolkningen i stort och gruppen hbtqi-personer hur närvaro av polis och väktare påverkar trygghetskänslan. 79 % bland befolkningen i stort känner sig tryggare med polis och väktare på allmän plats, medan 11 % inte känner sig tryggare med polis och väktare på allmän plats. Den motsvarande siffran för hbtqi-personer är 57,7 % som känner sig tryggare, medan 29,7 % har svarat att de inte känner sig tryggare. Går man in på undergrupper bland hbtqi-personer visar det sig att andelen som inte känner sig tryggare med väktare på plats är större både i gruppen transpersoner (44,7 %) och i gruppen queera (57,3 %).

Den lägre andel bland hbtqi-personer som känner sig tryggare om polis och väktare är närvarande indikerar att det finns en högre misstro bland hbtqi-personer än vad det finns bland befolkningen i stort mot poliser och väktare. Mot bakgrund av detta är det fortsatt viktigt att det genomförs riktade insatser inom båda dessa yrkesgrupper, poliser och väktare, för att det lägre förtroende som de idag har ska kunna öka på sikt inom gruppen hbtqi-personer.

Foto: Anna Shvets, Pexels.

4. Att kunna vara sig själv utanför hemmet med kläder, smink eller andra stilmarkörer som sticker ut

Den fråga som ställdes var:

- Känner du att du kan vara dig själv när du lämnar ditt hem om du brukar vilja ha kläder, smink eller andra stilmarkörer som sticker ut lite ur mängden?

Det är viktigt för en individs välbefinnande att personen känner sig trygg med att kunna vara sig själv också utanför hemmet när det gäller klädval och användning av smink eller andra stilmarkörer.

Det finns när det gäller denna ställda fråga vissa skillnader mellan trygghet bland befolkningen i stort jämfört med bland hbtqi-personer. Bland befolkningen i stort är det 31 % som svarat ja, alltid, 17 % som svarat ja, nästan alltid och 8 % som svarat ja, ibland på frågan om de känner att de på detta sätt kan vara sig själva utanför hemmet. Medan bland hbtqi-personer är det 13 % som svarat ja, alltid, 24,9 % som svarat ja, nästan alltid och 20,8 % som svarat ja, ibland. Bland befolkningen i stort är endast 5 % som har svarat nej, medan det bland hbtqi-personer är 9,5 % som har svarat nej. Medan 40 % av befolkningen i stort har svarat att de inte brukar ha något speciellt som sticker ut är det 31,9 % bland hbtqi-personer som svarat att de inte brukar ha det. Skillnaden mellan befolkningen i stort och hbtqi-personer på denna fråga är alltså

att färre bland hbtqi-personer har valt svarsalternativet ja, alltid och att fler bland befolkningen i stort har svarat att de inte brukar ha något speciellt som sticker ut utanför hemmet. Att hbtqi-personer i något mindre utsträckning, jämfört med befolkningen i stort, känner att de inte kan vara sig själva utanför hemmet om de har kläder, smink eller andra stilmarkörer som sticker ut lite ur mängden är ytterligare ett förhållande som gör att hbtqi-personer upplever sig mindre trygga än vad befolkningen som helhet gör.

I undersökningen bland befolkningen i stort syns en skillnad mellan att kunna vara sig själv på detta sätt om man är bosatt i någon av landets tre storstadskommuner (Stockholm, Göteborg och Malmö) jämfört med om man är bosatt i resten av landet. I de tre storstadskommunerna valde 60 procent något av de tre ja-alternativen, medan det var 55 procent bosatta i landet i övrigt som gjorde det. I RFSL:s enkät har svaren inte kunnat brytas ner på motsvarande sätt på kommunnivå.

5. Oro inför att bli utsatt för nätmobbning

Den fråga som ställdes var:

- Hur trygg eller otrygg känner du dig i den digitala världen när det gäller risker för nätmobbning?

Denna fråga ställdes inte av vare sig RFSL eller Demoskop/Verisure i motsvarande undersökningar 2024.

Hbtqi-personer upplever sig i något högre utsträckning oroliga för att bli utsatta för nätmobbning än vad befolkningen i stort gör. Medan 11 % av befolkningen i stort har svarat att de antingen känner sig ganska otrygga

och oroar sig för att bli utsatt för nätmobbning (8 %), eller att de känner sig mycket otrygga och undviker vissa digitala forum eller sociala medier (3 %), är det bland hbtqi-personer 24,4 % som känner sig ganska otrygga (16,3 %) eller mycket otrygga (8,1 %) på nätet.

Frågan som ställts indikerar oron för att bli utsatt för nätmobbning. Inte i vilken utsträckning personer i verkligheten också blivit utsatta för nätmobbning. Det är dock rimligt att anta att det inom en grupp med en högre upplevelse av oro, för i detta fallet nätmobbning, också är vanligare med faktisk utsatthet. Detta stärks inom ramen för denna undersökning av att vid den fråga, om utsatthet för hatbrott, där vi frågade om faktisk utsatthet så fanns det en tydlig skillnad mellan utsatthet för hatbrott mellan befolkningen i stort och hbtqi-personer. Att hbtqi-personer på flera områden i denna undersökning i den fysiska världen visar sig uppleva en något större otrygghet än vad befolkningen i stort gör går alltså igen också i den digitala världen.

24,4%

av hbtqi-personer uppger att de känner sig otrygga på nätet, varav 16,3 % känner sig ganska otrygga och 8,1 % mycket otrygga. I befolkningen i stort är motsvarande andel 11 %, där 8 % känner sig ganska otrygga och 3 % mycket otrygga, vilket visar att oron för nätmobbning är högre bland hbtqi-personer.

6. Trygghet kopplat till inkluderande bemötande

De två frågor som ställdes var:

- Känner du dig tryggare att vistas i offentliga lokaler, som ett kommunhus, en vårdinrättning, en polisstation eller ett bibliotek, om du ser att det finns regnbågssymboler, eller skyltning om genomförda certifieringar, i lokalen som visar att de som arbetar där är utbildade för att bättre bemöta och förstå människor oavsett bl.a. deras sexuella läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion?

- Känner du dig tryggare i möte med en representant för rättsväsendet (polisen, åklagare och domstolar) om du vet att den du möter har deltagit i någon kompetenshöjande insats för att bli bättre på att i sin yrkesutövning bemöta och förstå människor oavsett bl.a. deras sexuella läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion?

Dessa två frågor ställdes inte av vare sig RFSL eller Demoskop/Verisure i motsvarande undersökningar 2024.

På den första frågan om ökad trygghet att vistas i offentliga lokaler om det finns regnbågssymboler, eller skyltning om genomförda certifieringar, i lokalen har hela 79,5 % av hbtqi-personerna svarat Ja, i mycket hög grad eller Ja, i ganska hög grad. Endast 7,2 % har svarat Nej, i ganska låg grad eller Nej, inte alls. Medan 12,8 % har svarat Varken ja eller nej. Hela 71,3 % av hbtqi-personerna har på den andra frågan om ökad trygghet i möte med representanter från rättsväsendet svarat Ja, i mycket hög grad eller Ja, i ganska hög grad. Endast 7,8 % har svarat Nej, i ganska låg grad eller Nej, inte alls. Medan 16,8 % har svarat Varken ja eller nej.

Resultatet är slående när det gäller hur hbtqi-personer svarar på båda frågorna. Det framgår med anmärkningsvärd tydlighet att hbtqi-personer känner sig tryggare:

- om de ser att det finns regnbågssymboler, eller skyltning om genomförda certifieringar, i offentliga lokaler som visar att personal utbildats för att bättre bemöta och förstå människor oavsett sexuella läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion, och

- om de vet att den person man möter inom rättsväsendet har deltagit i någon kompetenshöjande insats för att bli bättre på att i sin yrkesutövning bemöta och förstå människor oavsett sexuell läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion.

Det framgår tydligt av hur hbtqi-personer har svarat på dessa två frågor att det finns mycket i förtroendeskapande och uppbyggande av en upplevelse av trygghet att tjäna:

- dels för rättsväsendet genom att genomföra kompetenshöjande insatser, och
- dels för kommuner och regioner, samt även för staten, genom att tydligt skylta med regnbågssymboler, eller annan slags skyltning, i offentliga lokaler om att ens personal genomgått kompetenshöjande utbildningar.

Att de två åtgärder som vi ställt fråga om i så hög utsträckning uppfattas av hbtqi-personer som trygghetskapande är något som ger ett tydligt stöd för att det för stat, kommuner och regioner är värt att avsätta resurser för detta slags kompetenshöjande insatser av sin personal.

För befolkningen i stort spelar tydlig skyltning av regnbågssymboler, eller av andra symboler för certifieringar, i offentliga lokaler, liksom kompetenshöjande insatser för personal inom rättsväsendet, inte samma tydligt positiva roll för att skapa en ökad upplevelse av trygghet. 32 % av befolkningen i stort har på frågan om trygghet i möte med representanter

från rättsväsendet dock svarat Ja, i mycket hög grad eller Ja, i ganska hög grad, vilket ändå bör betraktas som ett oväntat positivt svarsresultat från ett befolkningsrepresentativt urval. 16 % har svarat Nej, i ganska låg grad eller Nej, inte alls. Medan 31 % har svarat Varken ja eller nej. På frågan om trygghet att vistas i offentliga lokaler om det finns regnbågssymboler, eller skyltning om genomförda certifieringar, i lokalen har 21 % svarat Ja, i mycket hög grad eller Ja, i ganska hög grad. 30 % har svarat Nej, i ganska låg grad eller Nej, inte alls. Medan 33 % har svarat Varken ja eller nej. Detta kan inte sägas vara något förvånande resultat att befolkningen i stort, varav de flesta inte är hbtqi-personer, inte alls på samma sätt upplever en ökad trygghet om de vet att personal de möter har fått den slags kompetenshöjande utbildning som frågorna syftar på respektive om de ser regnbågssymboler, eller liknande skyltning, i offentliga lokaler. Att hbtqi-personer dock så tydligt upplever en ökad trygghet är ett argument också för att exempelvis kommuner bör fortsätta signalera acceptans och likvärdighet genom att hissa regnbågsflaggan i offentliga flaggstänger under den period som det genomförs lokala Pride-firanden.

Foto: Ketut Subiyanto,
Pexels.

20 frågor och påståenden till hbtqi-personer om deras trygghet

Svarsperiod: 19 februari - 17 mars

Antal respondenter: 1 243 hbtqi-personer i Sverige över 18 år

Demoskop ställde, på uppdrag av Verisure, under perioden 12 februari - 25 februari samma frågor i en opinionsmätning till ett befolkningsrepresentativt urval på 3 160 personer i Sverige över 18 år. Svaren från Demoskop's mätning redovisas nedan inom parentes vid varje fråga/påstående.

1. Hur trygg känner du dig i ditt område?

1 motsvarar inte alls trygg, medan
7 motsvarar helt och hållet trygg

- 1 = 0,6 % (0 %)
- 2 = 2,6 % (1 %)
- 3 = 5,5 % (3 %)
- 4 = 10,2 % (6 %)
- 5 = 25,1 % (19 %)
- 6 = 34,1 % (31 %)
- 7 = 21,8 % (40 %)

2. Upplever du att ditt område har blivit mer otryggt under det senaste året?

Ja = 25,3 % (21 %)
Nej = 56,6 % (68 %)
Ingen uppfattning/Vet ej = 18,1 % (11 %)

3. Upplever du att Sverige har blivit mer otryggt under det senaste året?

Ja = 75,5 % (72 %)
Nej = 18,9 % (23 %)
Ingen uppfattning/Vet ej = 5,7 % (6 %)

4. Tror du att Sverige kommer bli mer eller mindre tryggt under det kommande året?

Mer tryggt = 5,2 % (13 %)
Oförändrat = 21,3 % (42 %)
Mindre tryggt = 66,3 % (38 %)
Ingen uppfattning/Vet ej = 7,3 % (8 %)

5. I vilken utsträckning känner du dig trygg med att någon skulle ingripa om du blev utsatt för våld utanför hemmet/i det offentliga rummet/på allmän plats?

1 motsvarar inte alls trygg, medan
7 motsvarar helt och hållet trygg

- 1 = 9,8 % (12 %)
- 2 = 16,7 % (13 %)
- 3 = 18,7 % (19 %)
- 4 = 23,2 % (25 %)
- 5 = 21,5 % (19 %)
- 6 = 7,6 % (8 %)
- 7 = 2,6 % (3 %)

6. I vilken utsträckning känner du dig trygg med att bli väl bemött av rättsväsendet (polisen, åklagare och domstolar) om du blir utsatt för brott?

1 motsvarar inte alls trygg, medan
7 motsvarar helt och hållet trygg

- 1 = 7,2 % (6 %)
- 2 = 6,4 % (4 %)
- 3 = 12,7 % (9 %)
- 4 = 17,5 % (16 %)
- 5 = 19,4 % (26 %)
- 6 = 22,9 % (23 %)
- 7 = 13,9 % (16 %)

7. Om du någon gång har varit i kontakt med rättsväsendet (polisen, åklagare och domstolar), tycker du att du blev bemött på ett bra sätt?

Ja = 32,7 % (37 %)

Nej = 12,5 % (13 %)

Har inte varit i kontakt med rättsväsendet = 46,8 % (42 %)

Ingen uppfattning/Vet ej = 6,0 % (9 %)

8. Känner du dig tryggare på en allmän plats om polis och väktare är närvarande?

Ja = 57,7 % (79 %)

Nej = 29,7 % (11 %)

Ingen uppfattning/Vet ej = 12,7 % (10 %)

9. Jag tycker det är bra med kameraövervakning på allmänna platser

Instämmer helt = 23,1 % (46 %)

Instämmer i hög grad = 16,6 % (23 %)

Instämmer delvis = 31,6 % (22 %)

Instämmer i låg grad = 16,7 % (6 %)

Instämmer inte alls = 9,8 % (2 %)

Vet ej/Ingen uppfattning = 2,3 % (2 %)

10. Jag känner mig tryggare på platser där jag vet att det finns kameraövervakning

Instämmer helt = 14,3 % (33 %)

Instämmer i hög grad = 16,8 % (23 %)

Instämmer delvis = 28,4 % (28 %)

Instämmer i låg grad = 18,0 % (8 %)

Instämmer inte alls = 16,9 % (5 %)

Vet ej/Ingen uppfattning = 5,6 % (4 %)

11. Hur orolig är du för att du blir överfallen eller hotad utanför ditt hem?

Inte alls orolig = 13,7 % (19 %)

Inte särskilt orolig = 44,4 % (41 %)

Delvis orolig = 26,5 % (21 %)

Ganska orolig = 11,9 % (12 %)

Väldigt orolig = 3,2 % (5 %)

Vet ej/Ingen uppfattning = 0,2 % (2 %)

12. Hur orolig är du för att en familjemedlem ska bli överfallen eller hotad utanför sitt hem?

Inte alls orolig = 17,9 % (9 %)
Inte särskilt orolig = 38,3 % (28 %)
Delvis orolig = 21,6 % (28 %)
Ganska orolig = 12,7 % (22 %)
Väldigt orolig = 4,8 % (10 %)
Vet ej/Ingen uppfattning = 4,8 % (2 %)

13. Hur orolig är du för att gå hem själv på kvällen när det är mörkt?

Inte alls orolig = 12,6 % (14 %)
Inte särskilt orolig = 28,3 % (29 %)
Delvis orolig = 25,2 % (24 %)
Ganska orolig = 21,7 % (19 %)
Väldigt orolig = 11,2 % (13 %)
Vet ej/Ingen uppfattning = 1,0 % (1 %)

14. Upplever du att du känner dig otrygg i någon/några av följande situationer?

När jag är ute och roar mig = 50,8 % (40 %)
På resa utomlands = 45,5 % (24 %)
I kollektivtrafiken = 43,3 % (31 %)
På allmänna platser = 26,0 % (17 %)
På idrotts- och fritidsaktiviteter = 13,2 % (7 %)
På jobbet/i skolan = 13,3 % (4 %)
Hemma hos familj/släktingar = 6,9 % (2 %)
I mitt hem = 4,3 % (3 %)
Hemma hos kompisar = 1,6 % (1 %)
Nej, jag känner mig inte otrygg i någon av dessa situationer = 22,9 % (35 %)
Vet ej/vill inte uppge = 2,7 % (6 %)

15. Känner du att du kan vara dig själv när du lämnar ditt hem om du brukar vilja ha kläder, smink eller andra stilmärken som sticker ut lite ur mängden?

Ja, alltid = 13,0 % (31 %)
Ja, nästan alltid = 24,9 % (17 %)
Ja, ibland = 20,8 % (8 %)
Nej = 9,5 % (5 %)
Brukar inte ha något speciellt som sticker ut = 31,9 % (40 %)

16. Hur trygg eller otrygg känner du dig i den digitala världen när det gäller risker som ID-kapning, nätbedrägerier (t.ex. phishing) och spridning av personuppgifter?

Mycket trygg - jag känner mig säker och har god kontroll över min digitala säkerhet = 11,4 % (11 %)
Ganska trygg - jag är oftast säker men oroar mig ibland för dessa risker = 44,8 % (36 %)
Varken trygg eller otrygg - jag tänker sällan på dessa risker = 19,0 % (21 %)
Ganska otrygg - jag oroar mig för att bli utsatt för bedrägerier eller ID-kapning = 20,6 % (24 %)
Mycket otrygg - jag känner mig sårbar och undviker digitala tjänster när det går = 2,7 % (4 %)
Tveksam/vet ej = 1,5 % (3 %)

17. Hur trygg eller otrygg känner du dig i den digitala världen när det gäller risker för nätmobbning?

Mycket trygg - jag känner mig säker och oroar mig inte för nätmobbning = 26,9 % (41 %)

Ganska trygg - jag är oftast säker men oroar mig ibland för nätmobbning = 25,5 % (20 %)

Varken trygg eller otrygg - jag tänker sällan på denna risk = 20,1 % (23 %)

Ganska otrygg - jag oroar mig för att bli utsatt för nätmobbning = 16,3 % (8 %)

Mycket otrygg - jag känner mig sårbar och undviker vissa digitala forum eller sociala medier = 8,1 % (3 %)

Tveksam/vet ej = 3,1 % (7 %)

18. A) Har du blivit utsatt för ett brott som du polisanmält under de senaste två åren?

Ja = 12,3 % (11 %)

Nej = 85,6 % (87 %)

Tveksam/vill inte uppge = 2,1 % (2 %)

18. B) Om du svarade ja på föregående fråga var brottet du utsattes för ett så kallat hatbrott?

Ja = 32,7 % (8 %)

Nej = 57,5 % (89 %)

Tveksam/vet ej = 9,8 % (2 %)

19. Känner du dig tryggare att vistas i offentliga lokaler, som ett kommunhus, en vårdinrättning, en polisstation eller ett bibliotek, om du ser att det finns regnbågssymboler, eller skyltning om genomförda certifieringar, i lokalen som visar att de som arbetar där är utbildade för att bättre bemöta och förstå människor oavsett bl.a. deras sexuella läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion?

Ja, i mycket hög grad = 42,4 % (8 %)

Ja, i ganska hög grad = 37,1 % (13 %)

Varken ja eller nej = 12,8 % (33 %)

Nej, i ganska låg grad = 3,9 % (7 %)

Nej, inte alls = 3,3 % (23 %)

Vet ej/Vill inte uppge = 0,6 % (16 %)

20. Känner du dig tryggare i möte med en representant för rättsväsendet (polisen, åklagare och domstolar) om du vet att den du möter har deltagit i någon kompetenshöjande insats för att bli bättre på att i sin yrkesutövning bemöta och förstå människor oavsett bl.a. deras sexuella läggning, könsidentitet, etnicitet, hudfärg eller religion?

Ja, i mycket hög grad = 33,2 % (11 %)

Ja, i ganska hög grad = 38,1 % (21 %)

Varken ja eller nej = 16,8 % (31 %)

Nej, i ganska låg grad = 3,9 % (7 %)

Nej, inte alls = 3,9 % (9 %)

Vet ej/Vill inte uppge = 4,2 % (21 %)

Åtgärdsförslag (sist i rapporten)

Åtgärdsförslag

- Att regeringen tar fram en särskild plan för att motverka hbtqi-fientlighet och extremistiska miljöer.
- Att regeringen initierar en omfattande satsning för ökad tilltro till rättsväsendet och väktare, genom ökad hbtqi-kompetens, samverkan med hbtqi-organisationer, och förbättrad utredning och lagföring vid hatbrott.
- Att diskrimineringslagen ändras så att polis och väktare fullt ut omfattas av den.
- Att regeringen stärker civilsamhällets trygghetsarbete, genom stärkt dialog, resurser för säkerhet, mötesplatser och minskad ensamhet.
- Att regeringen gör en nationell satsning på ökad hbtqi-kompetens i skolan för all personal.
- Att skolans huvudmän prioriterar utbildning för skolpersonal om hbtqi-frågor, värdegrund och demokrati.
- Att kommuner inkluderar åtgärder mot hatbrott och diskriminering i det brottsförebyggande arbetet, i samverkan med civilsamhället.
- Att stödverksamheter som möter utsatta hbtqi-personer ökar sin kunskap för bättre bemötande.

RFLS